

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 17. julija 2008*

V zadevi C-500/06,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Giudice di pace di Genova (Italija) z odločbo z dne 23. oktobra 2006, ki je prispela na Sodišče 8. decembra 2006, v postopku

Corporación Dermoestética SA

proti

To Me Group Advertising Media,

ob udeležbi

Cliniche Futura Srl,

* Jezik postopka: italijanščina.

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, L. Bay Larsen, K. Schiemann, J. Makarczyk (poročevalec) in J.-C. Bonichot, sodniki,

generalni pravobranilec: Y. Bot,
sodna tajnica: C. Strömholm, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 21. novembra 2007,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Corporación Dermoestética SA G. Conte, G. Giacomini, E. Boglione in S. Cavanna, odvetniki,
- za To Me Group Advertising Media A. Fornesi in C. Prudenzano, odvetnici,
- za Cliniche Futura Srl S. Cavanna in E. Boglione, odvetnika,
- za italijansko vlado I. M. Braguglia, zastopnik, skupaj z M. Fiorillijem, avvocato dello Stato,
- za belgijsko vlado A. Hubert, zastopnica,

- za nizozemsko vlado H. G. Sevenster in M. de Grave, zastopnika,

- za slovaško vlado J. Čorba, zastopnik,

- za Komisijo Evropskih skupnosti E. Traversa in F. Amato, zastopnika,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 31. januarja 2008

izreka naslednjo

Sodbo

- ¹ Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 3(1)(g) ES, 4 ES, 10 ES, 43 ES, 49 ES, 81 ES, 86 ES in 98 ES.

- ² Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Corporación Dermoestética SA (v nadaljevanju: Dermoestética), družbo španskega prava, ki svojo dejavnost izvaja v sektorju storitev zdravljenja in estetske medicine, in oglaševalsko agencijo To Me Group Advertising Media (v nadaljevanju: To Me Group), ker naj slednja ne bi izpolnila pogodbe o organizaciji oglaševalske kampanje za družbo Dermoestética.

Pravni okvir

Skupnostna ureditev

- 3 Člen 3(1) Direktive Sveta 89/522/EGS z dne 3. oktobra 1989 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov (UL L 298, str. 23), kot je bila spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 97/36/ES z dne 30. junija 1997 (UL L 202, str. 60, v nadaljevanju: Direktiva 89/552), določa:

„Države članice smejo od izdajateljev televizijskih programov pod svojo jurisdikcijo zahtevati, da za področja, ki jih zadeva ta direktiva, določijo natančnejša in strožja pravila.“

- 4 Člen 14(1) Direktive 89/552 določa:

„Televizijsko oglaševanje zdravil in zdravljenja, ki jih je mogoče dobiti le na recept v tisti državi članici, pod katere jurisdikcijo je izdajatelj televizijskega programa, je prepovedano.“

Nacionalna ureditev

- 5 Člen 1(1) zakona št. 175 o oglaševanju zdravstvenih storitev in preprečevanju zlorab pri opravljanju zdravstvenih poklicev (legge n. 175, norme in materia di pubblicità sanitaria e di repressione dell'esercizio abusivo delle professioni sanitarie) z dne

5. februarja 1992 (GURI št. 50, 29.2.1992, str. 4), kot je bil spremenjen z zakonom št. 112 z dne 3. maja 2004 (redni dodatek h GURI št. 82, 5.5.2004, v nadaljevanju: zakon št. 175/1992), določa:

„Oglaševanje, ki se nanaša na opravljanje zdravstvenih poklicev in pomožnih zdravstvenih poklicev, predvidenih in urejenih z veljavno zakonodajo, je dovoljeno samo v obliki tabel, pritrjenih na zgradbi, v kateri se opravlja poklicna dejavnost, ter z oglasi, objavljenimi v telefonskih imenikih, v splošnih poslovnih telefonskih imenikih, v strokovnih revijah, ki so namenjene izključno osebam, ki opravljajo zdravstveni poklic, v dnevnikih časopisih in informativnih revijah ter na lokalnih radijskih in televizijskih postajah.

[...]“

6 Člen 4(1) zakona št. 175/1992 določa:

„Oglaševanje, ki se nanaša na zasebne klinike ter na ordinacije in ambulante, eno- ali multidisciplinarne, je dovoljeno v obliki tabel ali znakov na zgradbi, v kateri se opravlja poklicna dejavnost, ter v obliki objave v telefonskih imenikih, splošnih poslovnih telefonskih imenikih in v strokovnih revijah, ki so namenjene izključno pripadnikom zdravniških poklicev, v dnevnikih časopisih in informativnih revijah ter na lokalnih radijskih in televizijskih postajah, z možnostjo natančnejše navedbe posebnih zdravniških in kirurških dejavnosti ter diagnostičnih in terapevtskih postopkov, ki se dejansko izvajajo, pod pogojem, da te podatke spremljajo ime, priimek in poklicni nazivi odgovornih za vsako specializirano področje.“

7 Člen 5 tega zakona določa:

„1. Oglaševanje iz člena 4 se dovoli za pokrajino na podlagi mnenja pokrajinskih zvez zbornic ali poklicnih združenj – če obstajajo –, ki morajo zagotavljati imetništvo in veljavnost akademskih in znanstvenih nazivov ter skladnost estetskih značilnosti table, znaka ali oglasa z značilnostmi, določenimi z uredbo iz člena 2(3).

[...]

3. V oglasih iz tega člena morajo biti navedeni podatki, omenjeni v pokrajinskem dovoljenju.

4. Imetnikom nazivov in odgovornemu zdravstvenemu vodstvu ustanov iz člena 4, ki bi oglaševali v priznanih oblikah brez pokrajinskega dovoljenja, se lahko naloži disciplinsko sankcijo ukora ali prepoved opravljanja zdravstvenega poklica na podlagi člena 40 uredbe, odobrene z dekretom predsednika republike št. 221 z dne 5. aprila 1950.

5. Če oglas vsebuje napačne navedbe o dejavnostih ali storitvah, za katere je ustanova usposobljena, da jih opravlja, in ni naveden zdravstveni direktor, se upravno dovoljenje v zvezi z opravljanjem zdravstvene dejavnosti odvzame za obdobje od šestih mesecev do enega leta.

[...]“

8 Člen 9a zakona št. 175/1992 določa:

„Osebe, ki opravljajo zdravstvene poklice iz člena 1, ter zdravstvene ustanove iz člena 4 lahko oglašujejo v obliki, ki je dovoljena s tem zakonom in v mejah izdatkov, enakim 5 % dohodkov, izkazanih v prejšnjem letu.“

9 Dekret za izvedbo zakona št. 175/1992, in sicer ministrski dekret št. 657 z dne 16. septembra 1994 (GURI št. 280, 30.11.1994, str. 18, v nadaljevanju: dekret št. 657/1994) določa estetske značilnosti tabel, znakov in oglasov na področju oglaševanja zdravstvenih storitev. Vendar ta predpis ne vsebuje nobene posebne določbe glede televizijskega oglaševanja.

10 Zakon št. 248 z dne 4. avgusta 2006 z naslovom „Uredba-zakon št. 223 z dne 4. julija 2006 o nujnih določbah za ponovni gospodarski in socialni razcvet, za omejitev in racionalizacijo javnih izdatkov in za ukrepe na strani prihodkov ter boj proti davčni utaji, ki je bila z nekaj spremembami spremenjena v zakon“ (legge n. 248, conversione in legge, con modificazioni, del decreto-legge 4 luglio 2006, n. 223, recante disposizioni urgenti per il rilancio economico e sociale, per il contenimento e la razionalizzazione della spesa pubblica, nonché interventi in materia di entrate e di contrasto all'evasione fiscale) (redni dodatek h GURI št. 186, 11.8.2006, v nadaljevanju: zakon št. 248/2006) je bil sprejet po nastanku dejstev v postopku v glavni stvari.

11 Člen 2(1) in (2) zakona št. 248/2006, ki se nahaja pod naslovom I tega zakona z naslovom „Nujni ukrepi za razvoj, dvig in pospeševanje konkurence in konkurenčnosti, za varstvo potrošnikov in za liberalizacijo proizvodnih sektorjev“, določa:

„1. V skladu s skupnostnim načelom svobodne konkurence ter načelom prostega pretoka oseb in storitev in z namenom uporabnikom zagotoviti možnost dejanske

izbire pri izvrševanju njihovih pravic in možnost primerjave storitev, ponujenih na trgu, so od datuma začetka veljavnosti te uredbe razveljavljeni zakoni in drugi predpisi, ki v zvezi s samostojnimi poklici in intelektualnimi dejavnostmi določajo:

[...]

- b) prepoved, tudi delno, predvajanja informativnega oglasa o diplomah in poklicnih specializacijah, o značilnostih ponujene storitve ter cenah in splošnih stroških storitev v skladu z načeli preglednosti in resničnosti sporočila, spoštovanje katerih zagotavlja združenje;

[...]

2. To ne vpliva na določbe v zvezi z opravljanjem poklicev v okviru nacionalne službe za javno zdravje ali v okviru pogodbenega razmerja s to službo ter na določbe v zvezi z morebitnimi najvišjimi tarifami, ki so bile na splošno predhodno uvedene zaradi varstva uporabnikov [...]"

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- ¹² Družba Dermoestética je 10. oktobra 2005 družbi To Me Group zaupala izvedbo oglaševalske kampanje, ki naj bi potekala na postaji italijanske nacionalne televizije Canale 5, glede storitev estetske medicine. Ta pogodba je bila sklenjena v poslovnih prostorih Cliniche Futura Srl, italijanske hčerinske družbe družbe Dermoestética.

- 13 Potem ko je dobila predplačilo v višini 2000 EUR, je družba To Me Group obvestila družbo Dermoestética, da glede na zakon št. 175/1992 na nacionalnih televizijskih postajah ni mogoče predvajati predvidenih televizijskih oglasov, in navedla, da bi lahko poiskala oglaševalski prostor na lokalnih postajah.
- 14 Ker je družba To Me Groupe zavrnila vračilo prejetega predplačila, ker naj ta znesek ne bi pokrival niti urnih stroškov za lansiranje oglaševalske kampanje, je družba Dermoestética pri predložitvenem sodišču vložila predlog za razvezo sporne pogodbe, ker je družba To Me Group ni izpolnila. Tožeča stranka v postopku v glavni stvari je prav tako vložila predlog, naj se družbi To Me Group naloži vračilo navedenega predplačila.
- 15 Družba To Me Group je v svojo obrambo navajala nezmožnost izpolnitve svojih pogodbenih obveznosti, s tem da se je sklicevala na zakon št. 175/1992 in na ministrski dekret št. 657/1994.
- 16 Družbi Dermoestética in Cliniche Futura Srl sta se v postopku v glavni stvari sklicevali na nezdružljivost italijanske ureditve na področju oglaševanja zdravstvenih ustanov, zlasti določb glede prepovedi predvajanja takih oglasov na nacionalnih televizijskih postajah, s členoma 43 ES in 49 ES.
- 17 Predložitveno sodišče v zvezi s tem poudarja, da prepoved oglaševanja zdravstvenih storitev na nacionalnih televizijskih postajah ni v skladu s pravom Skupnosti. Meni namreč, da gre za neupravičeno omejitev tako glede na člen 43 ES kot na člen 49 ES.

V teh okoliščinah je Giudice di Pace di Genova prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

- „1) Ali so s členom 49 ES združljive nacionalne določbe, kot so člani 4, 5 in 9a zakona št. 175 [/1992] in ministrski dekret št. 657 [/1994], in/ali upravna praksa, ki na nacionalni televiziji prepovedujejo oglaševanje zdravljenja in kirurških posegov, ki se opravljajo v zasebnih zdravstvenih ustanovah, ki imajo za to dovoljenje, čeprav je tako oglaševanje dovoljeno na postajah lokalne televizije, in ki za tako oglaševanje hkrati določajo omejitvev izdatkov v višini 5 % izkazanih dohodkov prejšnjega leta?

- 2) Ali so s členom 43 ES združljive nacionalne določbe, kot so člani 4, 5 in 9a zakona št. 175 [/1992] in ministrski dekret št. 657 [/1994], in/ali upravna praksa, ki na nacionalni televiziji prepovedujejo oglaševanje zdravljenja in kirurških posegov, ki se opravljajo v zasebnih zdravstvenih ustanovah, ki imajo za to dovoljenje, čeprav je tako oglaševanje dovoljeno na postajah lokalne televizije, in ki določajo, da je za navedeno oglaševanje hkrati potrebno predhodno dovoljenje za predvajanje vsake občine in mnenje pokrajinske zbornice, in določajo še omejitvev izdatkov v višini 5 % izkazanih dohodkov prejšnjega leta?

- 3) Ali člena 43 ES in/ali 49 ES nasprotujeta temu, da se za predvajanje informativnega oglasa o estetskih zdravstvenih in kirurških storitvah, ki se opravljajo v zasebnih zdravstvenih ustanovah, ki imajo za to dovoljenje, zahteva dodatno predhodno dovoljenje lokalnih upravnih organov in/ali zbornic?

- 4) Ali so Federazione nazionale degli ordini dei medici (Fnomceo) (nacionalna zveza zdravniških zbornic) in z njo povezane zdravniške zbornice, s tem da so sprejele etični kodeks, ki določa omejitve pri oglaševanju zdravstvenih poklicev, in razlagalno prakso veljavnih določb o oglaševanju zdravstvenih storitev, tako da omejujejo pravico zdravnikov do oglaševanja njihovih dejavnosti – oboje pa je zavezujoče za vse zdravnike –, omejile konkurenco, tako da so presegle to,

kar je dovoljeno na podlagi upoštevne nacionalnega prava in je v nasprotju s členom 81(1) ES?

- 5) Ali je v vsakem primeru razlagalna praksa, ki jo je sprejela Fnomceo, v nasprotju s členu 3(1)(g) ES, 4 ES, 98 ES, 10 ES, 81 ES in morebiti 86 ES, če tako prakso dovoljuje nacionalno pravo, ki od pristojnih pokrajinskih zbornic zahteva, da preverijo preglednost in resničnost oglasov, ne da bi bila navedena merila in podrobna pravila za izvajanje takega pooblastila?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Dopustnost

- 19 Italijanska vlada se sklicuje na ugovor nedopustnosti celotnega predloga za sprejetje predhodne odločbe. Komisija pa se sklicuje na nedopustnost četrtega in petega vprašanja.
- 20 Prvič, glede tega, da naj predložitveno sodišče za namene rešitve spora o glavni stvari ne bi upoštevalo začetka veljavnosti uredbe-zakona št. 223/2006, se v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišču ni treba izreči o uporabljivosti nacionalnih določb za namene rešitve takega spora, temveč mora v okviru delitve pristojnosti med sodišči Skupnosti in nacionalnimi sodišči upoštevati uredbeni kontekst, iz katerega izhaja vprašanje za predhodno odločanje in kot ga opredeljuje predložitveno sodišče (v tem smislu glej sodbe z dne 25. oktobra 2001 v zadevi *Ambulanz Glöckner*, C-475/99, Recueil, str. I-8089, točka 10; z dne 13. novembra 2003 v zadevi *Neri*, C-153/02, Recueil, str. I-13555, točki 34 in 35, ter z dne 30. junija 2005 v zadevi *Tod's in Tod's France*, C-28/04, ZOdl., str. I-5781, točka 14).

- 21 V okviru postopka iz člena 234 ES so namreč naloge Sodišča in naloge predložitvenega sodišča jasno ločene in izključno slednjemu pripada naloga razlage nacionalne zakonodaje (v tem smislu glej sodbo Sodišča z dne 17. junija 1999 v zadevi Piaggio, C-295/97, Recueil, str. I-3735, točka 29 in navedena sodna praksa).
- 22 Sodišče se zato v obravnavanem primeru v postopku v glavni stvari ne sme izreči o uporabljivosti uredbe-zakona št. 223/2006.
- 23 Drugič, opozoriti je treba, da je mogoče domnevo upoštevnosti, povezano z vprašanji za predhodno odločanje, ki jih postavijo nacionalna sodišča, zavriniti samo v izjemnih primerih, ko je popolnoma očitno, da razlaga določb prava Skupnosti, za katero je s temi vprašanji zaproseno, ni v nobeni zvezi z resničnostjo oziroma predmetom spora o glavni stvari (glej zlasti sodbi z dne 15. decembra 1995 v zadevi Bosman, C-415/93, Recueil, str. I-4921, točka 61; z dne 7. septembra 1999 v zadevi Beck in Bergdorf, C-355/97, Recueil, str. I-4977, točka 22, in z dne 7. junija 2007 v združenih zadevah Van der Weerd in drugi, od C-222/05 do C-225/05, ZOdl., str. I-4233, točka 22).
- 24 To pa ni tako pri prvih treh vprašanjih za predhodno odločanje, saj so težave z razlago spornih določb zakona št. 175/1992 glede na člena 43 ES in 49 ES bistvo spora o glavni stvari.
- 25 Zato je treba zavriniti utemeljitev italijanske vlade glede nedopustnosti navedenih vprašanj.
- 26 Nasprotno, glede četrtega in petega vprašanja predložitveno sodišče ne razloži, zakaj naj bi bil preizkus etičnega kodeksa zdravnikov in razlagalne prakse na področju oglaševanja, ki jo je sprejela Fnomceo, s strani Sodišča koristna za rešitev spora o glavni stvari. Prav tako ne navaja, kaj naj bi bila zveza med elementi nacionalnega prava in določbami prava Skupnosti, za razlago katerih prosi.

- 27 Predložitvena odločba v nobenem primeru ne vsebuje ne določb zadevnega etičnega kodeksa ne opisa razlagalne prakse Fnomceo (v tem smislu glej sodbo z dne 6. marca 2007 v združenih zadevah Placanica in drugi, C-338/04, C-359/04 in C-360/04, ZOdl., str. I-1891, točka 34).
- 28 Zato je treba četrto in peto vprašanje razglasiti za nedopustni.

Prva tri vprašanja

- 29 S prvimi tremi vprašanji, ki jih je treba obravnavati skupaj, predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali člena 43 ES in 49 ES nasprotujeta nacionalni ureditvi, kot je ureditev v postopku v glavni stvari, ker ta prepoveduje oglaševanje zdravljenja in kirurških posegov, ki se opravljajo v zasebnih zdravstvenih ustanovah, na nacionalnih televizijskih postajah.
- 30 Iz predložitvene odločbe namreč izhaja, da je na podlagi zakona št. 175/1992 televizijsko oglaševanje storitev zdravljenja in kirurških posegov, ki se opravljajo v zasebnih zdravstvenih ustanovah, dovoljeno zgolj na lokalnih televizijskih postajah, če je pridobljeno dovoljenje lokalnih upravnih organov in mnenje poklicnih zbornic ter če je spoštovana omejitev izdatkov v višini 5 % izkazanih dohodkov prejšnjega leta, s čemer je po mnenju predložitvenega sodišča tako oglaševanje prepovedano na nacionalnih televizijskih postajah.
- 31 Kot je poudaril generalni pravobranilec v točki 58 sklepnih predlogov, ureditev oglaševanja, kot je določena v zakonu št. 175/1992, vsebuje prepoved oglaševanja, ki presega prepoved, ki je določena v členu 14(1) Direktive 89/552. Čeprav člen 3(1) te direktive državam članicam daje možnost, da določijo natančnejša in strožja pravila na področju, ki ga pokriva, je tako pristojnost treba izvajati ob spoštovanju temeljnih

svoboščin, ki jih jamči Pogodba ES (v tem smislu glej sodbo z dne 28. oktobra 1999 v zadevi ARD, C-6/98, Recueil, str. I-7599, točka 49).

32 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je Sodišče večkrat razsodilo, da so omejitve svobode ustanavljanja in svobodnega opravljanja storitev, določene v členih 43 ES oziroma 49 ES, ukrepi, ki prepovedujejo, motijo ali zmanjšujejo privlačnost izvrševanja teh svoboščin (v tem smislu glej sodbe z dne 15. januarja 2002 v zadevi Komisija proti Italiji, C-439/99, Recueil, str. I-305, točka 22; z dne 30. marca 2006 v zadevi Servizi Ausiliari Dottori Commercialisti, C-451/03, ZOdl., str. I-2941, točka 31; z dne 26. oktobra 2006 v zadevi Komisija proti Grčiji, C-65/05, ZOdl., str. I-10341, točka 48, in z dne 13. marca 2008 v zadevi Komisija proti Španiji, C-248/06, točka 21).

33 Ker pa ureditev oglaševanja, kot je ureditev, ki je določena v zakonu št. 175/1992, pod določenimi pogoji dovoljuje predvajanje oglasov glede storitev zdravljenja in kirurških posegov, ki se opravljajo v zasebnih zdravstvenih ustanovah, na lokalnih televizijskih postajah, s čemer je prepovedano tako oglaševanje na nacionalnih televizijskih postajah, za družbe, ustanovljene v drugih državah članicah kot v Italijanski republiki, kot je družba Dermoestética, pomeni resno oviro za izvajanje njihovih dejavnosti s strani hčerinske družbe v slednji državi članici. Ta ureditev tako otežuje dostop do italijanskega trga tem gospodarskim subjektom (glej po analogiji sodbi z dne 5. oktobra 2004 v zadevi CaixaBank France, C-442/02, ZOdl., str. I-8961, točke od 12 do 14, in z dne 5. decembra 2006 v združenih zadevah Cipolla in drugi, C-94/04 in C-202/04, ZOdl., str. I-11421, točka 58). Poleg tega, ker ureditev oglaševanja, kot je ureditev, določena v zakonu št. 175/1992, družbam, kot je družba Dermoestética, onemogoča, da imajo koristi od storitev predvajanja televizijskih oglasov, pomeni omejitve svobodnega opravljanja storitev.

34 Prav tako je treba ugotoviti, da je ureditev oglaševanja, kot je določena v nacionalni ureditvi, ki se obravnava v postopku v glavni stvari, nacionalni ukrep, ki lahko prepoveduje, moti ali zmanjšuje privlačnost izvrševanja temeljnih svoboščin, ki jih zagotavlja Pogodba v členih 43 ES in 49 ES.

35 Iz sodne prakse Sodišče kljub temu izhaja, da je take ukrepe mogoče upravičiti samo, če izpolnjujejo štiri pogoje: da se uporabljajo nediskriminatorno, da odgovarjajo

nujnim razlogom v splošnem interesu, da so primerni za uresničitev zastavljenega cilja in da ne prekoračijo okvirov, ki so nujno potrebni za njegovo doseganje (glej sodbe z dne 31. marca 1993 v zadevi Kraus, C-19/92, Recueil, str. I-1663, točka 32; z dne 30. novembra 1995 v zadevi Gebhard, C-55/94, Recueil, str. I-4165, točka 37; z dne 4. julija 2000 v zadevi Haim, C-424/97, Recueil, str. I-5123, točka 57; z dne 1. februarja 2001 v zadevi Mac Quen in drugi, C-108/96, Recueil, str. I-837, točka 26, in z dne 6. novembra 2003 v zadevi Gambelli in drugi, C-243/01, Recueil, str. I-13031, točki 64 in 65).

- 36 V zvezi s tem je najprej treba ugotoviti, da se ureditev oglaševanja, ki se obravnava v postopku v glavni stvari, uporablja neodvisno od države članice, v kateri imajo sedež podjetja, na katera se ta ureditev nanaša.
- 37 Drugič, varovanje javnega zdravja je en od nujnih razlogov splošnega interesa, ki lahko na podlagi člena 46(1) ES in istega člena v povezavi s členom 55 ES upravičijo omejitve svobode ustanavljanja oziroma svobodnega opravljanja storitev.
- 38 Ureditev televizijskega oglaševanja storitev zdravljenja in kirurških posegov, ki se opravljajo v zasebnih zdravstvenih ustanovah, je tako lahko upravičena zaradi cilja varovanja javnega zdravja.
- 39 Tretjič, glede zmožnosti ureditve, kot je ureditev, ki izhaja iz obravnavane zakonodaje v postopku v glavni stvari, da zagotovi uresničitev cilja varovanja javnega zdravja, je treba poudariti, da ta ureditev z uvedbo določbe o prepovedi oglaševanja zdravljenja in kirurških posegov na nacionalnih televizijskih postajah, s tem da omogoča predvajanje takih oglasov na lokalnih televizijskih postajah, pomeni neskladnost, ki jo italijanska vlada ni poskusila upravičiti, in torej ne služi zgoraj navedenemu cilju, ki ga zasleduje.
- 40 Zato je treba ugotoviti, da nacionalna zakonodaja, kot je zakonodaja, ki se obravnava v postopku v glavni stvari, ne more zagotoviti uresničitve cilja javnega zdravja in pomeni neupravičeno omejitev v smislu členov 43 ES in 49 ES.

- 41 Glede na zgoraj navedene ugotovitve je treba na prva tri vprašanja odgovoriti, da je treba člena 43 ES in 49 ES v povezavi s členoma 48 ES in 55 ES razlagati tako, da nasprotujeta zakonodaji, kot je zakonodaja, ki se obravnava v postopku v glavni stvari, ki prepoveduje oglaševanje zdravljenja in kirurških posegov, ki se opravljajo v zasebnih zdravstvenih ustanovah, na nacionalnih televizijskih postajah, pod določenimi pogoji pa dovoljuje tako oglaševanje na lokalnih televizijskih postajah.

Stroški

- 42 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

Člena 43 ES in 49 ES v povezavi s členoma 48 ES in 55 ES je treba razlagati tako, da nasprotujeta zakonodaji, kot je zakonodaja, ki se obravnava v postopku v glavni stvari, ki prepoveduje oglaševanje zdravljenja in kirurških posegov, ki se opravljajo v zasebnih zdravstvenih ustanovah, na nacionalnih televizijskih postajah, pod določenimi pogoji pa dovoljuje tako oglaševanje na lokalnih televizijskih postajah.

Podpisi